

Forfatter: Bjørnson, Bjørnstjerne

Titel: BREV TIL: Hegel, Frederik Vilhelm FRA: Bjørnson, Bjørnstjerne (1878-04-28)

Citation: Bjørnson, Bjørnstjerne: "BREV TIL: Hegel, Frederik Vilhelm FRA: Bjørnson, Bjørnstjerne (1878-04-28)", i *Frederik V. Hegel - Et mindeskrift (2. bind)*, FR. Bagges Kgl. Hof-Bogtrykkeri, s. 96. Onlineudgave fra Danmarks Breve: <https://tekster.kb.dk/text/letters-001652518-000-shoot-L0016525180000066.pdf> (tilgået 29. april 2024)

Anvendt udgave: Frederik V. Hegel - Et mindeskrift (2. bind)

Ophavsret: Materialet er fri af ophavsret. Du kan kopiere, ændre, distribuere eller fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs Public Domain-erklæringen](#)

Aulestad 28. apr. 78.

Du kære, gode, trofaste Hegel — dine breve minder mig altid som mild vind om sydligere steder, hvor der er mere vår æn her. Jeg sejler in sundet igæn som i gamle lykkelige tider, før kampen kom. Ikke at jeg vilde æller vil undvære kampen; men vel så, at jeg skulde have trang til at tage glæde af vænner og minder, — hvis det lod sig gøre! Men det lar sig næppe gøre — af mange grunne.

s. 97 Jeg skriver ællers til dig dennegang i lysere ndsigt æn vanlig i siste tid. Jeg har arbejdet stærkt og godt på et rigt æmne.

Når jeg i al denne tid har været stum, har det skyltes mine mange tvil og kriser. Som jeg troede at være færdig, kom noget nyt. Så at jeg kom ikke i helt og vedholdende arbejde før æfter jul. Men nu har det varet, nu kan jeg mælde sejer, og ikke alene for dette æmne, men for et større lige bag. Det første, et fæmakts skuespil for scenen, hedder »Det ny system«; du får det i næste måneds slut i to afskrifter, en for trykning, en for oversættelse til tysk; det skal være udkommet og spillet der, før det udkommer og spilles her. Det annet heder »over ævne«, og det siger sig omtrænt af titelen, hvad det er, skønt det behandler minst det, som man i alminnelighed tænker på, når man taler om at leve over ævne; det behandler denne sygdoms rod i nutidens bevidsthed, æller måske rættene i den tids, »som går«. Jeg antager at kunne have det sendt, før sommeren er endt — og dermed drager jeg ud, dermed har jeg fortjent det.

Fra Aulestad. I Dagligstuen.

II
7

s. 98 Intet af æmnerne behandler upopulære gænstanne, skønt det første (»det ny system«) har et tema, som her i Norge er adskilligt varieret. Man vil gænkænne det; men intet videre, såsom udviklingen af det ikke støtter sig til noget, som her hjemme knytter sig til den sag, ikke i personerne, ikke i situationerne. Jeg mener om stykket, at det er et solid arbejde, som vil holde sig, når meget af det, som nu gør lykke, har lagt sig til hvile. — Du ved, at min dom i regelen slår til. Jeg antager, at intægten af det vil blive som af »fallitten«.

Nu ønsker jeg, at du kan tage, hvad jeg fortjener i de tre nordiske lande og i Tyskland, imod at jeg i begynnelsen af juni får et forskud, stort 8,000 (otte tusen) kroner.

Hvad »fallitten« og »de nygifte« angår, — hvorfor trykker du dem ikke? »Maria Stuart« lar vi ligge så længe. Derimod kunde jeg ønske et nyt bind digte udgivne i en folke- og en elegant udgave (som den gamle, hvis fortsættelse den er) og tillige at denne gamle ænnelig også fik sin modsvarende folkeudgave, og dette måske først af alt. Men det haster ikke — hværken med det ene eller det annet, hvad digtene angår. Min sjæl er annetsteds, som det heder.

Herregud, det gør mig godt, når du taler om din glæde i dine barn og i din lille sønne-søn, i dit landsted, i din forrætning. »De gode skal eje jorden«, siger Salomon, og du er en god man, kære Hegel.

Med Brandes korresponderer jeg. Interessant! Oprigtig. Jeg glæder mig svært til »Esajas Tegnér«. — — Min søn, Bjørn, er kommet hjem; han var blevet meget nærvøs. Men hvilken glæde jeg har af ham! Han er så ren og san, og hans kompositioner og kompositions-planer spår ham en sikker, en glad fræmtid. Også mine andre barn viser megen begavelse og energi.

Jeg trives heroppe og læser meget. Og hvis nu disse skuespil, som jeg håber, løfter mig opover økonomisk bekymring, så skal du se, at jeg i meget annet også blir som et nyt menneske. Jeg arbejdede tålmodigt på æmner, som jeg vidste ikke var yndede. Dette lønner sig altid; ti så får man (som jeg nu har fåt) kraftige, sunne æmner af sit eget stærkt førte liv, æmner, som til en forandring slår til. Ja, med dette er mit humør også vændt hjem.

Apropos? Kommer der noget godt, sikkert skrevet om kaninrøgt, så send mig det pr. post!

Nej, hvor alle dine bøger har glædet mig! Taine fræmfor s. 99 alle. Ja, du har fortjeneste af den danske literatur! Jeg så dig kaldt etatsråd? Er du bleven det? Hils Jakob!

Din
Bjørnstjerne B.